

Stockholm 8/3 kl. 10, d. 10
Sankt. Rådets i Branting utf.
Bil. I

Till Stockholms Rådhus Post.

Med tillkännagifvande, att Herr Statsrådet och
Chefen för Justitie departementet till Justitie kanslers em-
betet afverlemnad ett exemplar af N: 9 af periodiska skrif-
ten "Social Demokraten" för den 3 Mars 1888, på det att den
förbrytelse mot § 3 mom 2 Tryckfrihetsförfordningen, som
fyntes förefinnas uti en å andra sidan tredje spalten före-
kommande artikel med öfverskrift: "En hälsning" måtte
varda genom allmän åklagare vid laga domstol åtalad,
samt med upplysning derjemte att tidningsnumret, hvil-
ket är tryckt å J. W. Holms tryckeri här i staden, den 4
dennes blifvit med kvarstad belagd, har Justitie Kans-
lers embetet i skrifvelse nästlidne dag förordnat mig att
för omformulda tidningsartikels brottliga innehåll mot
ansvarige utgifvaren af tidningen litteratören Karl Gjal-
mar Branting anställa och utföra åtal;
Bety får jag förden skull härmed anhölla om kallelse
och stämning å bemälda Karl Gjalmar Branting

med yrkande dels att den å tidningsnumret lagda
staden måtte förklarad skola äga bestånd dels
att ansvaret måtte Branting ådömas enl. § 3 mom 2
frihetsförordningen. Stockholm den 6 Mars 1811

Alf Bergström

THE KUNSTERS
No 1
Från
ett exem
ten" för
Och
tredje s
innehåll
mom 2

N° 13488

45 crm.

Bl. II.

88 Jork den 3 Mars 1888.

Till Justitiekanslersembetet.

Från J. W. Holms tryckeri härstädes har till mig aflemnats
ett exemplar af N° 9 utaf periodiska skriften "Social-Demokra-
ten" för denna dag;

Och då den i detta tidningsnummer ä' andra tidans
tredje spalt med öfverskrift "En beloning" intagna artikeln
innehåller uttryck som synas vara straffbara enligt 83
mom. 2 af gällande Tryckfrihets förordning, så' och med
tillkännagifvande att litteratören Karl Gjalmar Branting
den 8 Juni 1887 erhållit tillståndsbrev ä' ifrågavarande
periodiska skrift, har jag, jemte det Öfverståthållareembete
den 3 Mars 1888. denna dag anmodats skyndsamligen föranställa om kvar-
stad ä' skriften, härigenom skolat till Eder öfverlemnade ett
exemplar af densamma, på' det den förbrytelse mot Tryck-
frihets förordningen, som på' unda sig uppräta, må' warde ge-
nom allmän åklagare vid laga domstol åtalad. Stockholm
den 3 Mars 1888.

Efter nådigste förordnande
Henric Loven

V. L. Groll

Vidimeras:

Ex officio:

J. Lodenholm.

Till t.f. förste stadsfiskalen i Stockholm, vice häradshövdingen
gen A. W. Bergström.

Med skrifvelse den 3 innevarande Mars har Herr Statsrådet och Chefen för Kongl. Justitiedepartementet, de en i N:o 9 af periodiska skrifterna "Social-Demokraten" för samma dag a andra sidans tredje spalt förekommande artikel med överskrift "En hetsning, innefattande uttryck, som syntes vara straffbara enligt § 3 mom. 2 i gällande Tryckfrihetsförordning, till Justitiekanslersombudet öfverlemnadt ett exemplar af denna skrift på det att den för bytelse mot Tryckfrihetsförordningen, som på andra sig yppat, måtte warda genom allmän åklagare vid laga domstol åtalad.

Tanledning häraf får jag, med upplysning att tidningsnumret, hvilket är tryckt a J. W. Holms tryckeri här i staden, kändt den 4 innevarande månad med gvarstad beslagt, härigenom förordna der att för omformade tidningsartikels brottoliga innehåll öfverdrifligen mot ansvarige utgifwaren af tidningen "Social-Demokraten" litteratorén Karl Tjalmar Branting vid Stockholms Rådshufvud i laga ordning anställa och utföra åtal; dervid jag äro egen att, under yrkande om den lagda gvarstadens bestånd, påstå anför vi enligt § 3 mom. 2 Tryckfrihetsförordningen och tidningsnumrets konfiskerande.

Tidningsnumret, en affskrift af Herr Statsrådets skrifvelse och den för Öfverståthållareembetet inkomna rapport öfver gvarstadsföretagningen öfverlämnadt nas härjämte; och införväntar Justitiekanslersombudet understått i sinom tid om åtalets utgång. Stockholm den 5 Mars 1880.

J. H. M. Sjöström

Justitiekanslersombudet

Till
Stockholms Rådhus Rätt.

Svarenden, Litteratören H. J. Branting,
 har anhållit om och jernvärd fått sig be-
 viljadt uppsök med målet för att, såsom
 han själv uttryckt, framvisa olämplig-
 heten af att tillämpa ett, enligt hans me-
 ning, så föråldrat lagrum som det af mig
 i stämningen förordades. Att platsen för
 en dylik förhandling ej här vara domsto-
 len, der rätten skapas, utan riksförsam-
 lingen, der lagar stiftas och antagas, borde
 emellertid vara klart för svarenden. Hvar
 ken domstolen eller juryn ega således att ta-
 ga hänsyn till hvad svarenden i bevisde
 afseende kan hafva att yttra.

Thuru ej heller jag, i den ställning
här intager, har att fästa mig vid
än artiklens tydliga, af svaranden
med medgifna lagstidighet, vill jag
då jag färmodar mig gissa rätt, när
antager, att svaranden skall ställa
skydd af den i vår tid erkända tankes
religionsfriheten, samt påpeka att ha
lag som kränker dessa rättigheter,
den ej sedan undanröjts, här lamma
vänd, dock söka med några ord ber
kvad jag tror kan komma att i
desidan yttras.

Tanke och religionsfrihet här lamma
skall svaranden säga. Den är det i
Ingen färmodar svaranden hypa
göra åsigt, hvaremed han kan kän
sig tillfreds. Af den senre verdsäker
gar, som framträdte från den högsta
ned till den krassaste materialism
hvar bekänna sig till hvilken lära
vill, men här gäller frågan huruvida
hället ej är förhindrad offentligt förkun
de af dessa läror, då de valkas det yttre
street nedåt. Ouckligen är samhälls
sitning af denna rätt lika väl som
utstaka gränser utöfves hvilka
skildes handlingar i andra offentl
fa gå; och vårt samhälle har jern
varatagit denna rätt, då det belagt

kandet
straff.
Nu
ej på län
antagligen
itakilliga
iskidning
omfattas
men är
förelägg
frihet, v
Det är
iskande
hvar f
iskidning
vara d
hindra
ju hvar
ma till
hvarje
hervita
intet
särsk
samm
tas so
mens
tager
stjer
nere,
lära,

kardet af Gud och ett lif efter detta med
straff.

Nu må tillämpningen af detta lagrum
ej på länge hafva skett, och svaranden skall
antagligen, om han vill, kunna framvisa
åtskilliga skriften, der en lika byster och
iskådning som den i antiken förkunnade,
omfattas och försvaras, utan att dessa itals,
men är det så, torde, oafsedt att ett sådant
förhållande ej berättigas svaranden till straff-
frihet, nog giltiga skäl härför finnas.

Det är ju helt förklarligt att i den sanning
sökandets kamp som nu pågår, der en
hvar förfäktar och försvarar den lifs-
iskådning, som han kan hafva funnit
vara den rätta, man ej har velat för-
hindra någon att uttala sin mening, då
ju hvare meningssuthyte, för att kom-
ma till resultat, här vara fritt, och en
hvare spekt något nytt och sant kan
hemtas. Men från denna stund, der
intet intåg skett, till ett förkunnande,
såsom en absolut försuren och gifven
sanning, af en läsa, som måste betrak-
tas som den lägsta, då den behöfvas
menschligheten den bästa trästen och
tager ifrån henne den enda säkra led-
stjernan under hennes vandring här-
nere, är ett stort steg. Och då nu dessa
läsar, så de utgått från svarandens tidning

tydligtvis afsetts ej på den bildade
mänheten, som kritiskt kunnat
la desamma, utan på den okunnade
delen af befolkningen, som syns
gen i stämme samhället med bejäs
synes mottaga allt hvad som kan
gå till upplösning af det bestående
nes det mig skolat vara allt annat
välbestämt att låta desamma fritt på

Någon anledning att ej tillämpa
af mig angifna lagrum, äfven
dant finze ske, finnes således ej,
jaz, då jaz nu ofventemmar mät
pröfning, vidhållas mina i stämme
och under mätets handläggning
ställda ytkanden. Stockholm den 28
1888

Olof Bergström